

Oprettelse af et særligt Fiskeridepartement, idet de Fiskerisager, der i Øjeblikket henhører under dette Ministerium, efter min Opfattelse er for faatallige til at beskæftige et Departement. I det Øjeblik, man opretter et Kontor for Fiskeri og et nyt Departement, vil man, medens vi nu har 4 Kontorer under een Departementschef, for Fremtiden faa to Kontorer under hver Departementschef. Jeg haaber, ærede Medlemmer vil indrømme, at derigennem faar Fiskerisagerne en noget anden Stilling i Ministeriet, end de har i Øjeblikket. Ikke fordi de ikke i Øjeblikket har et Kontor, men fordi gennem den foreslaaede nye Ordning vedkommende Departementschef, naar han ikke faar saa mange forskellige Ting at beskæftige sig med, kan faa mere Tid og Lejlighed at sætte sig ind i Fiskerisagerne og gøre, hvad han kan, for at fremme dem. Jeg indrømmer, at er der noget Erhverv, der har Vanskeligheder i Øjeblikket, er det Fiskeriet, og at der ogsaa er ret store Muligheder for, at dette Erhverv kan udvides, og jeg kan føje til, at den Udvikling, der har været indenfor Fiskeriet i Aaringer, glæder mig. Dette Erhverv er netop inde paa de samme Baner, som Landbruget har været inde paa i flere Aar, og jeg tror, at der derigennem i den Tid, der kommer, skal opnaas ret store Resultater.

Det er sagt, at man kan vente og se, hvad Arbejde dels Sønderjyllands Indlemmelse og dels de nye Jordlove vil give Landbrugsministeriet. Man kan ganske vist vente, og dersom Folketinget ønsker, at der skal ventes, er der jo ikke noget at stille op. Men jeg for mit Vedkommende kan meget godt se allerede nu, at der vil komme til at foreligge en Masse Sager, naar Indlemmelsen af Sønderjylland finder Sted, og ligeledes, at de nye Jordlove vil give Ministeriet meget Arbejde. Det kan ikke have sin Forbliven ved det Forhold, der i Øjeblikket hersker, at man faar en 1 200—1 300 Ansøgninger ind og kun har Jord til et Par Hundrede; det er jo ikke Meningen, at hele Jordspørgsmaal er løst ved, at man skaffer et Par Hundrede unge Mennesker hele Landet over Adgang til Jord. Det er vel Meningen, at vi skal fortsætte i samme Spor, og saa er det noget, der siger sig selv, at saa vil der ogsaa blive mere Arbejde for Ministeriet. Jeg skal gerne indrømme, at Oprettelsen af de 200—300 nye Hjem i Øjeblikket ikke giver det meget Arbejde, men jeg maa dertil bemærke, at de for-

beredende Arbejder er altid de vanskeligste og dem, der betyder mest. Naar først man kommer rigtig i Gang med Arbejdet paa de nye Jordloves Gennemførelse, vil hele Forretningsgangen blive meget hurtigere og simplere.

Jeg skal i Øjeblikket ikke komme nærmere ind paa de forskellige Udtalelser, der er fremkommet; nu maa vi i Udvalget se, om vi kan finde hinanden. Jeg fastholder fremdeles Rigtigheden af mit Standpunkt, og jeg tror, at det er, jeg kan gerne sige uforstandigt at afvise dette Forslag med den Motivering, at man ikke vil have Ministeriet delt, fordi der ingen Grund er til at forøge Antallet af Embedsmænd indenfor de højere Stillinger. Jeg tror aldeles bestemt, at en Sparsommelighed af den Art ikke staar i Forhold til, hvad Fortræd man derved kan volde. Nu kan det ærede Medlem fra Bornholm maaske sige, at det har Rigsdagen, det har han bedre Forstand paa end jeg. Jeg har dog beskæftiget mig noget med disse Ting i disse Aaringer og har følt, hvor vanskeligt det har været for Ministeriet at følge alle de Bevægelser, som har gjort sig gældende indenfor Landbruget. Det er meget vanskeligt for den ene Departementschef, der staar i Spidsen for alle disse mange forskellige Ting, at følge med og være å jour med det hele. Dersom man ikke i rette Tid imødekommer det her fremsatte Krav, tror jeg — men det kan der maaske ogsaa være delte Meninger om —, at en hel Del af de Sager, der bliver behandlet i Landbrugsministeriet, med Nødvendighed vil blive krævet lagt ud til Organisationerne. Hvorvidt man nu ønsker dette eller ikke, er en Sag for sig — jeg for mit Vedkommende mener, at det ikke er rigtigt —, men jeg tror, det bliver en ganske naturlig Følge af, at den ene Mand, der staar som Departementschef, ikke kan overkomme de mange forskellige Ting, der bliver lagt paa ham, samtidig med at han ogsaa maa skaffe sig Tid til at følge med i Landbrugets Udvikling baade ude og hjemme.

S. C. Nørgaard: Det ærede Medlem fra Esbjerg (Sundbo) mente, at Fiskeriet er meget daarligt stillet i Øjeblikket, og det kan være rigtigt nok. Der er Minefare og andre Vanskeligheder, og det, der efter det ærede Medlems Mening kunde hjælpe Fiskerne ud over disse, var at faa et Departement. Jeg tror nu ikke, at dette vilde hjælpe saa forfærdelig meget i Øjeblikket; om det kunde virke gunstigt i det